

En record de Josep Tremoleda

Fa un mes que moria Josep Tremoleda, fundador i primer director de la nostra revista. Tenia seixanta-set anys.

Cavall Fort, ho podem dir amb satisfacció, ja té una història molt llarga, una història que no hauria estat possible sense l'empenta i el compromís de la gent que la va engegar en uns moments molt difícils. Era gent que provenia de camps diversos, però que estava unida per una mateixa preocupació: la situació que patia la llengua catalana. Entre tots ells destaca la figura de Josep Tremoleda, que va ser el principal impulsor del projecte de publicar una revista infantil en català. Avui, al cap de trenta-vuit anys, quan els subscriptors es troben cada quinze dies, amb tota normalitat, un nou exemplar de Cavall Fort a la bústia, ens pot resultar difícil imaginar-nos els grans esforços que van caldre per a fer realitat aquella revista, que des del primer moment va posar el llistó de la qualitat tan amunt com li va ser possible.

El compromís de Josep Tremoleda amb la recuperació de la llengua i la cultura catalanes arrencava de lluny. Ell va ser motor de moltes iniciatives, com ara l'organització de classes de català arreu del país, classes que, no ho oblidem, havien de ser clandestines. Molt aviat va veure que calia fer alguna cosa per a fer arribar la llengua escrita als infants, i va pensar que el millor instrument per a aconseguir-ho era la creació d'una revista. En això coincidia, com hem dit al principi, amb altra gent que compartia les seves preocupacions, i tots junts, l'any 1961, van decidir posar fil a l'agulla. Josep Tremoleda va assumir, d'una manera natural, la direcció del projecte i va buscar els primers col·laboradors. Tots junts van passar moltes hores discutint com havia de ser aquella revista. Volien fer les coses ben fetes, volien una revista moderna i de qualitat, que servís per a la formació dels infants.

Entre les nombroses dificultats a què s'havien d'enfrontar, una de les més grans era aconseguir l'autorització governamental. Cap dels

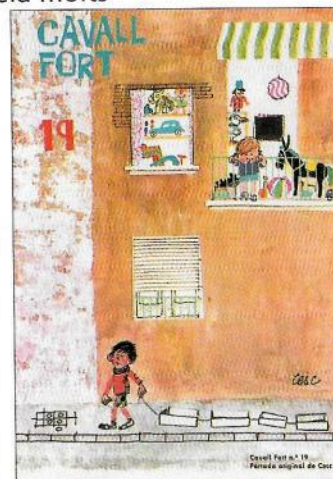
tímids intents que hi havia hagut en els anys anteriors no havia tingut èxit. Un cop estudiades totes les possibilitats legals que tenien, van descartar de seguir els tràmits normals de petició davant les autoritats del Ministeri, segurs que no se'n sortirien de cap manera, i van decidir seguir el camí que ja havien emprès d'altres iniciatives culturals o cíviques, o publicacions com Serra d'Or, que era buscar l'aixopluc de l'Església. Van demanar ajuda al bisbat de Vic, i el

bisbe, el doctor Ramon Masnou, va donar de seguida el seu suport al projecte. Després s'hi van afegir els bisbats de Girona i de Solsona. I així, el desembre de 1961, sortia el número 1 de Cavall Fort.

I després d'aquest número en va venir un altre, i després un altre. Cada nou Cavall Fort era un triomf contra l'adversitat. I, com aquell qui diu sense adonar-se'n, la revista va arribar al número 400, a l'abril de 1979. Va ser en aquell número que, després de

divuit anys, Josep Tremoleda es va acomiadar dels seus lectors. Havia decidit que havia arribat l'hora de deixar la direcció de la revista i la va passar a l'Albert Jané, que ja feia molts anys que hi treballava com a corrector i com a cap de redacció. Aquest fet va ser un signe més de la normalitat que ell havia perseguit i que, amb l'esforç de tots plegats, s'havia aconseguit.

Des d'aquí, els qui tenim l'honor de poder continuar la tasca que ell va iniciar, i que tenim la sort de fer-ho en unes circumstàncies molt més propícies, el volem recordar i volem donar-li les gràcies per haver fet possible el que molts pensaven que era impossible: aquesta revista que avui teniu a les mans, Cavall Fort.

MERCÈ CANELA